

Tertio

29.10.2008
Page: 12

Circulation: 10000

12cb42
511

Bart Vanhecke schrijft klassieke muziek

Componist weerspiegelt ook de maatschappij

Het beroep 'componist van klassieke muziek' bestaat in België allicht niet. Toch zijn er bij ons enkele mannen én vrouwen die het in feite zijn. De tijd van Mozart is lang voorbij, van componeren kunnen ze niet meer leven, de meesten hebben een baan in het muziekonderwijs. Een van hen is de Vlaams-Brabander Bart Vanhecke. *Tertio* sprak met hem over de plaats van de componist in onze maatschappij, over zijn nieuwe cd, maar ook over de kloof tussen componist en luisteraar.

MIREK CERNY | Bart Vanhecke studeerde compositie bij André Laporte aan het Brusselse conservatorium en bij Franco Donatoni in het Italiaanse Siëna. Naast zijn activiteiten als componist is hij lesgever aan de academie van Overijse-Tervuren-Hoeilaart. Zijn werken werden meermaals uitgevoerd op het festival Ars Musica in Brussel en daarnaast op vele festivals in Europa en Japan. Tijdens het Klarafestival in Brussel werd zijn 'portret cd' *Close my willing eyes* (Fuga Libera FUG706) voorgesteld door Het Collectief en Walpurgis. En recent won hij de prijs voor compositie van de provincie Vlaams-Brabant voor zijn pianokwintet.

Hoe maakt een jonge componist zich bekend in de wereld van de nieuwe klassieke muziek?

"Ik ben iemand die zich heel slecht verkoopt. Ik schreef lange tijd alleen voor mezelf en toevallig is iemand dat te weten gekomen en vroeg me of hij iets van mij kon spelen. De jongste vier à vijf jaar is dat veranderd en heb ik haast al mijn werken in opdracht geschreven."

Hielpen instellingen als CeBeDeM of Sabam u daarbij?

"Nee, het waren allemaal persoonlijke initiatieven van ensembles of muzikanten."

En hoe zit het in het buitenland?

"Daar zijn diverse bronnen, een van de belangrijkste is de ISCM (International Society of Contemporary Music). Dat is een wereldwijde vereniging en elk land heeft zijn afdeling. Mijn leraar André Laporte was daar ook bij en stelde elk jaar aan de jury enkele composities voor. Ik heb het geluk gehad dat er drie keer stukken van mij werden gekozen die op festivals tot in Japan toe werden uitgevoerd."

Wat is de plaats van een componist in de huidige maatschappij?

"Ik denk dat die niet veel verschilt van iemand anders in de maatschappij. Iedereen heeft zijn rolletje, maar als componist zoek je naar een persoonlijke expressie en daarnaast ben je ook een kind van de tijd en van de omgeving waarin je leeft. De muziek die je schrijft, is niet alleen de weergave van wie je bent, maar ook een spiegel van de maatschappij.

Er is zo'n klein publiek voor mijn muziek dat het onmogelijk is om daarvan te leven. Als je bijvoorbeeld filmmuziek zou componeren, zou het gemakkelijker zijn. Componisten van klassieke muziek die er kunnen van leven zijn grote uitzonderingen. Je moet er dus andere dingen bij doen. Ik geef muziekles, wat ik gelukkig graag doe. Ik kan wel meer geld met babysitten verdienen dan met componeren."

Een gevoelig onderwerp is de verhouding tussen componist en luisteraar. Als luisteraar heb ik het gevoel dat ik aan de andere oever van de rivier sta en de rivier almaar breder wordt.

"De kloof tussen de componist en zijn luisteraar merk je duidelijk. De maatschappij evolueert steeds sneller. Sinds het begin van de 20ste eeuw is de muziek in versneld tempo geëvolueerd en het publiek kan het niet altijd volgen. Misschien wordt van het publiek meer (of te veel) verlangd. Heel wat muziek vraagt tegenwoordig veel aandacht. Mijn muziek bijvoorbeeld kan je onmogelijk als achtergrondmuziek gebruiken."

Wat verstaat u onder de term 'toegankelijk'?

“Voor mij is het muziek waarmee we vertrouwd zijn. Ik ben ervan overtuigd dat je op het ogenblik dat je met bepaalde muziek vertrouwd geraakt, die muziek toegankelijk wordt.”

Uw eerste cd met acht werken is uit, tevreden?

“Men liet me de keuze welke werken op de cd mochten komen, enige voorwaarde was dat het haalbaar moest zijn binnen de bezetting van Het Collectief en Walpurgis. Ik heb dus gekozen voor een bloemlezing vanaf mijn oudste werken – de *Serenade* is intussen 14 jaar oud – tot het meest recente *Dans l'eau du songe* uit 2005. Ik ben zeer tevreden, ik heb tot 2004 tien jaar om het zo uit te drukken 'voor de schuif' geschreven en nu heb ik een representatief product, als je muziek zo kan noemen.”

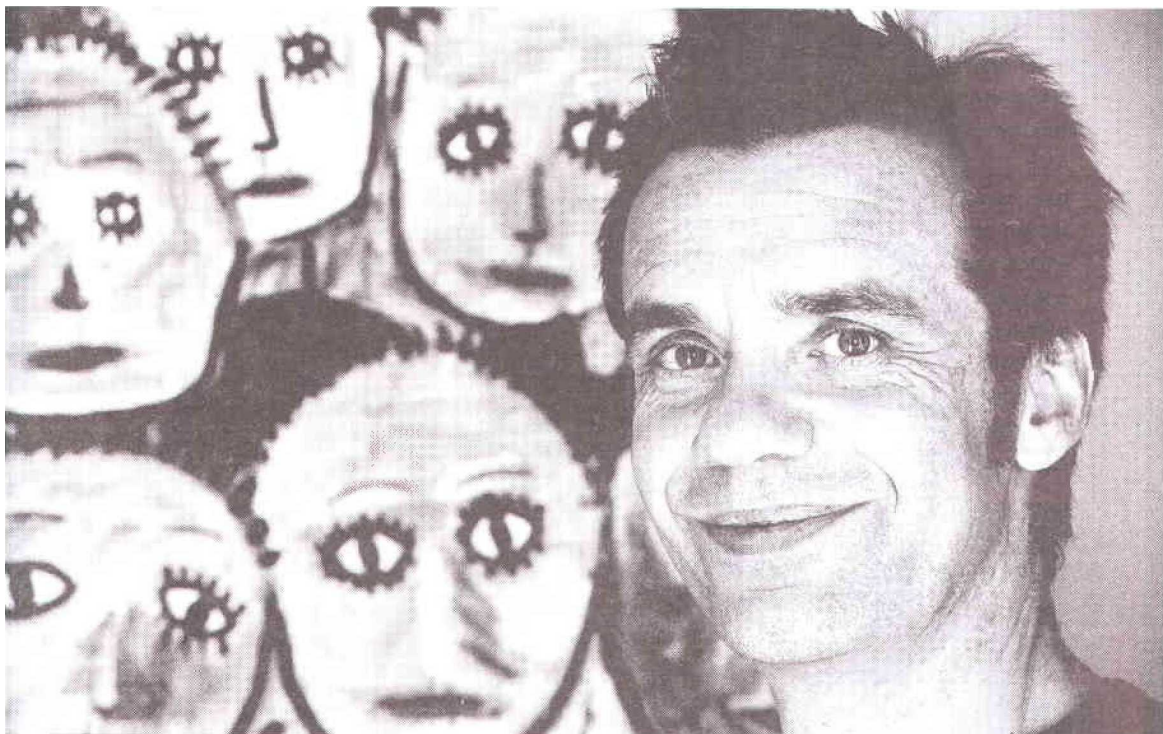

FOTO: JOHANNA VDW

Bart Vanhecke.